

жій е наслажденіе, и въ него ся поучавать деня и ноця. (Пс. 1; 2. 119; 174.) Тѣ обычатъ всичкы-тѣ заповѣди Божіи и усердно ся трудятъ да вардятъ не само нѣкои отъ тѣхъ, но и всичкы-тѣ; и когато отъ чело-вѣскѣ-тѣ слабостъ и несъвършенство тѣ прѣ-стѣпватъ нѣкожъ отъ тѣхъ, каѣтъ ся за прѣ-стѣпленіе-то си съ наскърбены сѣрдца и у-силиоватъ трудове-тѣ си да не гы прѣстѣпватъ вече. Но онѣзи, които само по име сѣ Хри-стіани, не ся грыжатъ да вардятъ всичкы-тѣ заповѣди Божіи. Може бы да вардятъ нѣкои отъ тѣхъ съ голѣмѣ строгостъ и отъ само-прѣдаваніе-то на черковны-тѣ наредбы ся счи-татъ за много набожны, но понеже има други заповѣди, за варденіе-то на които тѣ нѣматъ грыжъ, явно че тѣ не сѣ истинни Христіани. И освѣнъ това, тѣ не тажатъ, когато прѣ-стѣпватъ законъ-тъ Божій. Тѣ не чувствуватъ и даже не осѣщатъ колко лошо нѣщо е грѣхъ-тъ. Тѣ иматъ само единъ страхъ че Богъ ще гы накаже за грѣхове-тѣ имъ безъ да ся о-скѣрбятъ и каѣтъ за тѣхъ.

ГЛАВА 6.

П. Що слѣдува Іисусъ да покаже въ първы-тѣ стихове на тайѣ главѣ?

О. Той слѣдува да покаже че споредъ ду-ховно-то значеніе на законъ-тъ всичкы-тѣ ни дѣла трѣбва да происхождатъ отъ чисто сѣрдце, другояче не бывать угодни Богу, колко похвалны и да ся виждатъ на чело-вѣцы-тѣ.